



Şehit Md. İmon

Doğum tarihi:	2 Mayıs, 1999
Şehadet tarihi:	19 Temmuz, 2024
Bölge:	Dhaka Şehri
İlçe:	কিশোরগঞ্জ

Kısa Biyografi

Meslek: İşçi (kauçuk fabrikasında)
Şehadet Yeri: Rayerbagh, yaya üst geçidi, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Bir gün büyük bir torbada babamı mezardan çıkaracağım— İrfan
Şehit Mohammad Imon (25), genç yaşta babasını kaybetmiştir. Babası İsmat Ali, tedavi edilemeyen kanser hastalığından vefat etmiştir. Babası gündelik işçi olarak çalışıyordu. Hayattayken ailesi tedavi masrafları için ata yadigarı ev ve topraklarını satmak zorunda kaldı. Buna rağmen tedavi masraflarını karşılayamadılar. Mecbur kalarak akrabalarından yardım istediler ve sonunda borç aldılar. Ancak İsmat Ali'yi kurtarmak mümkün olmadı. Ölümünde geride eşi ve üç çocuğu - Sohag (35), Sojib (32) ve Imon'u (25) - bıraktı. Daha sonra büyük iki oğul rikşa sürerek ailenin geçimini sağladı. Sonrasında evlenince ayrı yaşadılar. Artan masrafları karşılayamadıkları için her iki aile de zor durumda kaldı, hatta yaşlı annelerine bile bakamadılar.

Ailesi Sevinç İçinde Kendini Unutur

Imon, sadece on dört yaşında iş hayatına atıldı. Yatrabari'deki fakir Niyaz Rubber fabrikasında aylık beş bin taka maaşla işe başladı ve çocuk yaşta ailenin geçimini üstlendi. Bu sırada, babasından kalan borçları ödemek için aile üzerindeki akraba baskısı artmaya başladı. Mecbur kalarak, fabrikanın mesaisi bittikten sonra akşamları oto-rikşa sürerek ek gelir elde etmeye başladı. Zamanla borç yükü azalmaya başladı ve Şehid ailesine tekrar gülümseme döndü. Bir süre sonra Imon evlendi. Eve İrfan doğdu ve ev ışıkla doldu. Ailede kutlama havası hâkim oldu. Yavaş yavaş Imon'un kazancı arttı. Kulübe evden çıkarak eşi, çocuğu ve annesiyle birlikte Matuail Mezarlık Yolu'nda bir kiralık eve taşındılar. Mulchuma Akter tekrar hamile kaldı. Sevinç içinde kendinden geçen Şehid Imon, aileye yeni misafirin müjdesini getirince Şehid'in annesi çok duygulandı.

Haftalık ücreti almaya fabrikanın yolundayım.

Cuma, 19 Temmuz 2024. İmon kendi evinden çıkar. Gittiği yer fakirlerin çalıştığı Niyaz Rubber fabrikasıdır. Çıkarken eşine, "Haftalık ücretimi almaya fabrikanın yolundayım," der. Sonra Yatrabari Raybag yaya üst geçidini geçerek fabrikaya ulaşır. Oradan haftalık maaşını alır. Giderken çevrede kalabalık olduğunu fark eder. Ülke genelinde ayrımcılığa karşı öğrenci hareketi devam etmektedir. Bu yüzden sıradan öğrenciler taleplerini duyurmak için yolları kapatmıştır. Bu nedenle dikkatlice yolun bir tarafından ilerlemeye devam eder. Etrafında öğrencileri hedef alan katil Hasina'nın acımasız polisleri ve Awami teröristleri ateş açmaya başlar.

Polis halkın dostu denir. Ancak o gün kendi vicdanına, ülkesine ve üniformasının onuruna ihanet ettiler. Ülke

genelinde faşist Hasina'nın desteklediği, hayvan gibi hareket eden çete benzeri kolluk kuvvetleri peş peşe göz yaşartıcı gaz, lastik mermi ve gerçek mermiler kullandı. Kayıplar, cinayetler, işkence ve davalarla öğrenci ve halka zulmetmeye başladılar. Bir süre sonra Hasina'nın desteğiyle helikopterden ateş açan öldürücü RAB güçleri devreye girdi. Devriyeler adı altında BGB güçleri masum insanları katletti. Awami teröristleri ise yerel silahlar ve tüfeklerle sıradan öğrencilere saldırdı. Bunlar insan görünümlü kan emici sırtlanlar gibidir. Korkutma yoluyla öğrencileri dağıtma çabalarına rağmen katil Hasina ve çetesi halkı bastıramadı.

Defalarca Elini Tutup İmon "Beni Kurtar Abi" Demeye Devam Etti

O gün, Royer Bagh yaya köprüsünün bitişiğindeki alan polis ateşi nedeniyle bir ölüm tuzağına dönüştü. Emon korkudan titriyordu. Akşamın yedisiydi ve hızlı bir şekilde yürümeye çalışıyordu. Aniden, Hasina'nın ateşlediği bir polisin attığı kurşun Shahid'in göğsüne isabet etti. Vücudu bir anda kanla kaplandı. Emon yere düştü. Yüksek sesle, "Kurtar beni, kardeşim." diye bağırdı. Öğrenciler olay yerine koştu. Haberi alan Emon'un çocukluk arkadaşı Sajib (25) olay yerine geldi. İkisi aynı fabrikada çalışıyordu. Kardeş gibi olan arkadaşını hemen bir CNG ile Dhaka Tıp Fakültesi'ne götürdü. Emon defalarca elini tuttu ve "Kurtar beni, kardeşim." dedi. Hemen acil servise kaldırıldı. Emon oksijen verildikten sonra bile mücadele etmeye devam etti. Kısa bir süre sonra orada öldü.

Katilin açtığı ateşle henüz 25 yaşında umut dolu bir gencin hayatı sona erdi. Ölümüyle birlikte, anne karnındaki doğmamış çocuğu ve dört yaşındaki İrfan sonsuza dek yetim kaldı. Sadece 23 yaşında dul kaldı Mulşuma Akhtar. Cenazesiyle ilgili de engeller çıkarıldı. Polis, İmon'un cenazesini vermeyi reddetti. Eşinin cenazesini almak için çokça rica etti, dua etti Mulşuma Akhtar. Karakola gidip polisin kapısında gözyaşları içinde yalvardı şehit anne. Sonunda polis, şehidin cenazesini teslim etti. Hamile eşi ve annesinin feryatları gökyüzünü ve havayı ağırlaştırdı. En sonunda Matuaile Çift Katlı Cami önünde İmon'un cenaze namazı kılındı. Namazın ardından Matuaile mezarlığında şehit İmon'un cesedi sonsuza dek defnedildi.

"Benim oğlumun bir geleceği var. Onun için bir şeyler yapmak zorundayım."

Arkadaşının Duyguları:

Şehidin çocukluk arkadaşı Sojib diyor ki: "Arkadaşım İmon çok adaletliydi. İşlerinde çok disiplinliydi. Tüccar onu çok severdi. Asla yalnız kalmayı sevmezdi İmon. Onu asla zamanını boşa harcarken görmedim. Tatil günlerinde ya da iş çıkışlarında sürekli oto riksayla dışarı çıkardı. Sürekli derdi ki, 'Oğlumun bir geleceği var. Onun için bir şeyler yapmak zorundayım.' İmon çok iyi bir insandı. En sevdiğim arkadaşımı kaybettim. Onu kaybedince içim bomboş oldu. Allah'tan arkadaşımı cennetle müjdelemesini diliyorum. (Amin)"

Yaşam Alanı Yok Şehidin Eşinin:

Ustanın Gidişinin Trajik Sonuçları

Şehit İmon ailenin tek kazananıydı. Ani ölümüyle birlikte aile ağır ekonomik sıkıntıya düştü. Durumun vahametini gören hamile eşi, düşük ücretle bir hazır giyim işinde çalışmak zorunda kaldı. İmon'un iki büyük ağabeyi ise rikşa sürerek geçimlerini sağlıyorlar. İstekleri olsa da ailenin sorumluluğunu üstlenmeleri mümkün değil. Şehit İmon ailesine umut vermişti, ancak bunu gerçekleştirmedi. Aniden hayatı, kan emici polis güçleri tarafından son buldu. Çocuklarının ölümüyle birlikte, torunu ve gelini büyük bir çaresizliğe düştü. Joşna Begum yeniden yoksulluğa sürüklendi. Yeni yetim kalan çocukların geleceğinin nasıl güvence altına alınacağını bilmiyor Mulsum Akter. Evde yaşlı annesinin ilaçlarını alacak para bile kalmadı. Üstüne üstlük artan borç yükü ve kira baskısı var. Rahat bir nefes alma şansı yok gibi. Kendi evi ve toprağı olmayan Şehit'in eşi, bu mekanik şehirde göçebe gibi yaşıyor şu an İmon'un ailesi.

İrfan defalarca babası için bağırpı ağılıyor. Babasını mezardan çıkarıp kaldırmak istiyor. Annesine yalvarıyor, babasının yüzüne öpücük verecek ve ona “Bir gün büyük bir torbada babamı mezardan çıkaracağım” diyor. Ne acımasız! Ne yürek parçalayıcı!

Şehidin Kişisel Bilgileri Bir Bakışta:

Adı: Şehit Md. İmon

Meslek: Kauçuk fabrikası işçisi

Doğum Tarihi ve Yaşı: 2 Mayıs 1999, 25 yaşında

Şehit Olduğu Tarih: 19 Temmuz 2024, Cuma, yaklaşık akşam 7

Şehadet Yeri: Rayar Bagh, Yaya Üst Geçidi, Jatrabari, Dakka

Defnedildiği Yer: Matuail Mezarlığı

Kalıcı Adres: Kalıcı ikametgah yok

Baba: Merhum Md. Ismat Ali

Anne: Mosha Jotsna Begum

Ev ve Mal Durumu: Arazi ve ev yok

Eşi: Mulsum Akter, Meslek: Konfeksiyon işçisi, Yaş: 23

Kardeşler ve Çocukların Bilgileri:

1. Md. İrfan, İlişki: Oğlu, Yaş: 4

2. Sohag, İlişki: Büyük Kardeş, Yaş: 35, Meslek: Rikşa Şoförü

3. Sojib, İlişki: Orta Kardeş, Yaş: 32, Meslek: Rikşa Şoförü

Öneriler:

1. Şehit ailesine tek seferlik maddi yardım yapılabilir.

2. Şehidin eşinin kendine ait evi yoktur. Yetim çocuklar için kalıcı bir konut talep etmektedir.

3. Şehit çocuklarının bakımı için aylık ve tek seferlik maddi destek gereklidir.

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin; bilakis onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz. (Bakara 2:154)

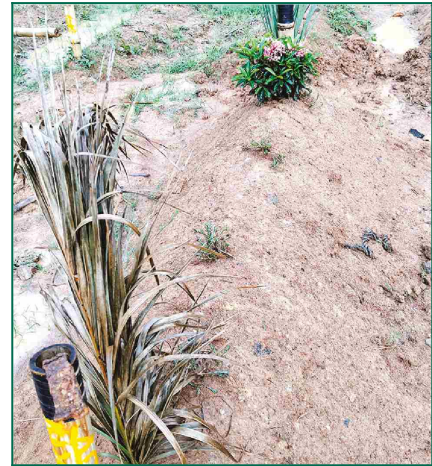
Hadis-i Şerif

Kim Allah’tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi



[illegible]